

Bekir Sıtkı Acet Gümüşhane’de Haftanın Konuğu oldu

GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ’NİN; MÜCADELE ADAMI, SEVİLEN GÜMÜŞHANELİ BEKİR SITKI ACET İLE HAFTANIN KONUSU RÖPORTAJI 09.02.2021

Röportaj: Hasan PİR, Bekir BULUT, Rüveyda USTA

OLAY GAZETESİ: Sayın Acet, bize kendinizi tanıtır mısınız? Bekir Sıtkı Acet Kimdir?

BEKİR SITKI ACET: Öncelikle Gümüşhane Olay Gazetesi’nin değerli yöneticilerini ve okurlarını saygı ve hürmetle selamlıyorum. Bu güzel gazetede bana yer verdiğiniz için teşekkürlerimi bildirir, nice başarılı haberler yapmanızı, halkımızın bilgi edinme hakkının kullanılmasındaki gayretlerinizin devamını dilerim. 01.01.1954 yılında Gümüşhane’nin Özcan Mahallesi’nde Mustafa Kemal – Sefure’nin çocuğu olarak dünyaya geldim. (Süleymaniye Mahallesi Velioğulları) İlk, orta ve lise tahsilimi Gümüşhane’de tamamladım.1976 yılında öğretmen olan eşim Hamiyet Hanımla evlendim. 3 çocuk babasıyım. YSE – Köy Hiz. Müdürlüğünde 34

yıl çalıştıktan sonra emekli oldum.

OLAY GAZETESİ: 1980 öncesi öğrencilik yıllarınız nasıl geçti. Sizden bu vesile ile 1980'li yıllar öncesi Gümüşhane'sini de dinlemiş olalım.

BEKİR SITKI ACET: 1980 öncesi çocukluk ve gençlik yıllarımızdı. Bu süre zarfında diğer emsallerim gibi okulda, mahallede arkadaşlarımızla oyunlar oynayarak, neşe içerisinde geçti. Aile ortamında, müstakil yeşil meyve bahçelerimizde tarım, hayvancılık v.b. uğraşlarımız vardı ve zamanı dolu dolu, en verimli şekilde kullanmaya çabalıyorduk. Ortaokul yıllarında atletizme merak saldım. Lise yıllarımda da voleybol ve atletizm benim vazgeçilmezlerimdi.

70'li yıllara kadar okullarda, caddelerde politik diyebileceğimiz bir durum yoktu. Ya da ben öyle zannediyordum. Bana göre her Türk genci okulunda başarılı olmalı, bayrağını, vatanını, milletini, dinini diyanetini sevmeli; büyüklere saygılı, küçüklere sevgili davranmalı; dürüst ve şahsiyetli olmalıydı. Biz ailemizden ve öğretmenlerimizden bu terbiyeyi almıştık. Bizim doğrularımız bunlardı. 70'li yıllarda bu doğruların bazı kişiler tarafından tartışılır hale geldiğini gördüğümüzde (Emperyalizm-ABD-SSCB-Komünizm-Siyasal İslam adına) ister istemez vicdani bir muhasebe yapma zorunluluğu ortaya çıkıyordu. Cumhuriyetten, Devletten, Bayraktan, Atatürk'ün gençliğe hitabesindeki ilkelerden ve hemşerimiz H. Nihal Atsız'dan, Ziya Gökalp'tan (Türkleşmek-İslamlaşmak-Muasırlaşmak) ilham alan, bu duygu ve düşünce ikliminde olanlar da Türk Ülkücü Teşkilatı'na gidiyorlardı. Bu teşkilatın o zamanki amblemi hilal içinde bozkurttu ki bahsedilen bu kutsal değerleri temsil ediyordu. Ben de arkadaşarımla beraber bu cemiyete zaman zaman uğrardım. Şunu da belirtmek isterim ki; burası bizim için sıradan bir mekân değil, büyük aydın hocalarımızın seminerler verdiği, sanatın, edebiyatın pek çok kolunun ve felsefenin tartışıldığı tam bir aydınlanma yuvası idi. Biz ülkü ocağını bu haliyle aydınlanmanın sembolü olarak kabul ediyorduk. Özellikle, burada ön plana çıkartılan Turancılık fikri beni derinden etkilemişti.

Bu teşkilat çatısı altında yapmış olduğumuz pek çok faaliyetler vardı. Örneğin, 1971 yılında Necip Fazıl Kısakürek'in "Tohum" isimli eserini sahneye koymuştuk ve ben yolcu rolünü canlandırmıştım. Daha sonraki yıllarda, Kırım'ın efsanevi lideri Mustafa Cemil Kırımlıoğlu'nun hayatını ve Stalin tarafından uğradıkları zulümleri anlatan tiyatrodaki Kırımlıoğlu'nu canlandırma şansını bulmuştum. Bunlar benim için unutulmaz hatıralardır.

Memleketimizde 70'li yıllara kadar polisiye olaylara (hırsızlık, ahlaksızlık, kavga vb) rastlanmazdı. Komşuluk ve akraba ilişkileri, sevgi ve saygı ortamında devam etmekteydi. Gümüşhane halkı kendi medeni mecrasında akıp gidiyordu.

Sonrasında, ne yazık ki politik sorunlar insanların arasına düşmanlık, kin ve nefret duyguları ekmiş ve insanlar ötekileştirilerek kutuplara ayrılmaya başlamıştı. Öyle ki, büyük illerimizden ve üniversitelerimizden terör nedeniyle gerek devrimci gerekse ülkücü hemşerilerimizin cenazelerinin gelmesi, Gümüşhane'de hiç kimsenin istemediği bir ıstırabın kaynağı oluyordu. Yani, emperyalizm sahnede idi. Kardeşi kardeşe kırdırıyor ya da ajanları tarafından sinsice icra olunuyordu. Kara bulutların vatan sathına yayıldığı yıllardı. Medeniyet ufkundan doğacak güneşler bir bir karartılıyordu...

OLAY GAZETESİ: Bekir Bey, siz gençlik yıllarınızda Gümüşhane’de milliyetçi – ülkücü gençliğin sembol isimlerindendiniz. Bir davanın kişiliğinizde sembolleşmesi nasıl bir duygu idi. Biraz analiz eder misiniz?

BEKİR SITKI ACET: Ben hiçbir zaman sembol olmak gibi bir duygu içinde olmadım. 1977 Ocak ayında yapılan Ülkü Ocakları Derneği olağan genel kurulunda başkanlığa Gümüşhane gençliğini, ilim yolunda, ahlaklı, nitelikli, şahsiyetli ve vatansever bir geleceğe taşımak; sorgulayan, kula kulluk etmeyen ve üzerinde oynanan oyunları idrak edebilecek bir gençlik yetiştirmek için aday oldum. Akabinde başkan olarak seçildim. İşimin zor olduğunu biliyordum ancak içimde bir sorumluluk duygusu hissederek bu yola girdim.

İlçelerden, köylerden, mezralardan gelen insanların, özellikle de arayış içerisinde olan gençlerin kimsesi olmak ve onlara güven verebilmek adına, eğilmeden, bükülmeden her türlü zararlı fikir ve düşünceden uzak, maddi ve manevi ihtiyaçlarını karşılamak kaydıyla, önyargısız bir başkan olduğumu söyleyebilirim. O gençler beni çok sevdiler ve inandılar. Tahsil yaparak, vatanlarına ve aziz Türk milletine hizmet etmeyi görev bildiler. Ülkü Ocağı’nda gençlere sosyal, sanatsal, bilimsel ve çevre gibi pek çok etkinlikler düzenliyor, kendilerini ifade etme imkânı sağlıyordum. Bu sayede, pek çok ulusal veya uluslararası kitaplar okunuyor, şiirler ezberleniyordu. Bu şekilde gençlerin genel kültürlerinin gelişmesine de katkı sağlanıyordu. En önemlisi de ulu önder Atatürk’ün de işaret ettiği gibi “fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür bireyler”in yetişmesine öncülük ediliyordu. O gençlerden bazılarının aileleri çeşitli bölgelerden beni ziyarete geliyor, tanışmak ve teşekkür etmek istiyorlardı. Bu durum da adımın il sınırları dışında da tanınmasına neden olmuştu.

Ülkü Ocakları’nda birçok arkadaşlarımız da emek harcadılar, başkanlık makamlarında da bulundular ama iz bırakmak, gönüllerde kalmak özveri ve samimiyet gerektiriyor.

OLAY GAZETESİ: Gümüşhane’de 1970-1980 lı yıllarda sol – komünizm ideolojisine karşı mücadele eden sembol isimlerden biriydiniz. O günün Gümüşhane gençliği için siz, sığınılacak bir limandınız. Tarihe not düşmek adına o günler için neler söylemek istersiniz?

BEKİR SITKI ACET: Sağ ve sol söylemleri Fransız ihtilalinden sonra ortaya çıkan kavramlardır. Sosyolojik manada sağ özgürlüğü, sol eşitliği ifade eder. Bizler hem eşitliğe, hem de özgürlüğe muhtacız (Eşitlik + Özgürlük+ Adalet = Toplumculuk). Ben kendimi toplumculuk taraftarı olarak algılıyorum. Evrensel düşünce bunu gerektiriyor. Bizim Ülkü Ocağı’ndaki temel kabulümüz “Ne Amerika, ne Rusya, ne Çin; Her şey Türklük için! Türk’e göre, Türk tarafından idi!” Milliyetçi Türkiye iddiamız bunları kapsamaktaydı. Komünizm bizim şiarımız olamazdı, olmamalıydı. Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve onun silah arkadaşları emperyalizme dur demeyi başarmışlar, manda ve himaye taraftarlarını da hezimete uğratmışlardır. Aziz Türk milletini Anadolu’dan kazıyıp atmak isteyen emperyalistler Milletimizin muvazenesini, kültürünü bozmak, kardeşi kardeşe düşman etmek ve taraftar toplamak suretiyle emellerine ulaşmak gayretindeydiler. Bu gidişata dur diyecek geçleri organize etmek, ihlaslı bir duruş sergilemek gerektiriyordu. Biz âcizane bunu başardık. Gemiler olmasa liman ne işe yarardı?..

OLAY GAZETESİ: Sayın Acet, 1980 ihtilalini acı hatıralarla yaşadığınızı biliyoruz. O günlerden bahseder misiniz? Bir bedel ödediniz. Zaferler zaten hep bedellerle oluyor, o günler için neler söylemek istersiniz?

BEKİR SITKI ACET: 12 Eylül; Demokrasiye yapılan bir darbedir. “Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir” hukukuna aykırı olarak Türk milletinin seçtiği milletvekillerinin görevine son vereceksin. T. B. M. M. sini kapatacağın, sonra da siyasal İslam’a yol vereceksin.15 Temmuz’a giden yolun taşlarını döşeyeceksin. Yağmurdan kaçarken doluya tutulmak, buna denir galiba. 24 Ocak ekonomik kararları olarak bilinen kararların vücut bulması, Milliyetçi-Ülkücü

kadroların devlet yönetimine gelmelerini engellemek için bu darbeyi yaptılar. 12 Eylül 1980 akşamı beni karakola çağırdılar ben de gittim. Oradan Jandarma Alay K. lığına gönderildim. Alay Komutanlığı'nda nöbetçi subaylığı tarafından üzerimdeki kıymetli eşyalarım alındı, yani tutuklanmışım. Beni mahzende bulunan bir hücreye koydular. Akşam geç saatlerde de toplama merkezi yapılan Öğretmen Okulu'na götürüldüm. Bir kaç gün içerisinde topladıkları Milliyetçi-Devrimci diye bilinen birçok arkadaşıyla beraber boş bir odada bir ayı aşkın süre tutulduk. Bu süre zarfında bizler er ve erbaşlar marifetiyle akla hayale gelmedik hakaretlere ve işkencelere maruz kaldık. Beni en çok kahreden, canımı acıtan, aşağılayan ise; "Bu devleti kurtarmak sana mı kaldı?" Sözüdür. Subayların içinde yüksek karakterli olanlar da vardı. Bir kaç ay sonra, toplanan arkadaşların çoğu tahliye oldular. Ocak 1981 tarihinde Atatürk büstünü bomba ile patlatan A. Derneği'nin 4 üyesi ve tanımadığım birkaç kişi ile birlikte Erzincan'a sevk olunduk. Orada 120 kişilik bir koğuşta 3 ay kaldım.119 Devrimci+ben. 3 ncü ayın sonlarında Tug. Komutanı teftişe gelmişti. Sıraya dizildik. Önce bir konuşma yaptı. Komünislerin ihtilalini önledik dedi. Sonra da 120 kişi ile neden burada olduklarını sorarak, biz yargıç değiliz, güvenliğinizi sağlamakla görevliyiz dedi.120 kişi ile tek tek ilgilendi. Ben son sıradaydım. Tutuklular 141-142-171-6136 dan diye cevap verdiler. Bunalmıştı... Bana sormaya gerek duymadan döndü. Komutanım dedim. Durdu. Ben de Ülkücü olduğum için buradayım. Dedim. Bir süre sessizlikten sonra, binbaşya bu arkadaşı makama getirin, dedi. Makama alındım. Çay ikramında bulundular. Orada başka başka koğuşlarda 23 Ülkücü tutuklu olduğumu öğrendim. Komutan bizim aynı koğuşta olmamız hususunda talimat verdi. Aynı akşam 23 Ülkücü bir koğuştaydık. 23 Nisan tarihli bir gazetede Atatürk posterini yayınlanmıştı. Posterini dış macunu ile duvara yapıştırdım. Bazı arkadaşlar itiraz ettiler. Onları ikna ettim. Bu durum subaylarca ilgi ve takdire vesile oldu. 8 Haziran 1981'de mahkemeye çıkarıldım. Ertesi gün tahliye oldum. Aralık 1983 tarihinde de hakkımdaki suçlamalardan Beraat kararı verildi. Karar Nisan 1984 tarihinde kesinleşti. Ağustos 1984 tarihinde işime dönebildim. Bu arada tamı tamına 47 ay işimden ve gelirimden mahrum olmuştum. 82 Anayasasının geçici 15 nci mad. engeline takıldığım için haklarımı alamadım. Ailemin geçimi tamamen eşimin üzerine kalmıştı. 1981-83 yıllarında pazarlarda soğan, fidan sattım. Sinema işi ile meşgul oldum. Ancak anlayamadığım dikkatimi çeken husus ise, insanlar, bana karşı tedbirli ve mesafeli davranıyorlardı. Hâlbuki ben haksızlığa uğramış, hakkı çalınmış bir insandım...

OLAY GAZETESİ: 1980'li yılların Bekir Sıtkı Acet'inden bugünkü Acet'e neler kaldı, neler gitti. Bir öz eleştiri yapabilir misiniz?

BEKİR SITKI ACET: Bu husus çok derin ve geniş bir alan... Darbecilerin hedeflediği insan (Gençlik) profili Truman Doktrini kapsamında aidiyet olarak, kişinin kendini dünya vatandaşı olarak benimsemesi olarak ifade edebiliriz. Bu anlayış gençlerimizi ve yurttaşlarımızı yeni kalıplara sokmuştur. Bizler büyük Türk Milleti'nin kültürünün muasır medeniyetin en ön safına çıkarma ülküsüne, azim ve kararlılıkla çalışıyoruz. İlimde, teknikte, felsefede, ahlakta yükselen, bir elinde Kur'an, bir elinde bilgisayar olan, sağlıklı bir nesil istiyoruz. Bu duruşumuzda bir değişiklik yok. 1980'den bu güne kadar 40 yıl gibi uzun bir süre geçti. Bu süre zarfında yeni bilgiler, yeni deneyimler kazandık. Çocuklarımız, yeğenlerimiz büyüdüler, tahsil yaptılar, evlendiler torunlarımız oldu. Birçok sevdiğimizimizi toprağa verdik. Ülkemizde ve dünyamızda birçok olaylar meydana geldi. Kimisinden mutluluk duyduk. Kimisinden de üzüldük. İnsan hakları, çevre bilinci ve şehircilik, hukukun üstünlüğü, demokrasi vb. Birçok alanda bilgi ve tecrübe sahibi olduk...

OLAY GAZETESİ: Uzun bir süre kamu hizmetiniz oldu. Emekli oldunuz. Daha sonra siyasete girerek Merhum Mustafa Canlı'nın Gümüşhane Belediyesi'nde başkan

yardımcısı oldunuz. Gümüşhane kamuoyu, sizi hakkaniyetli ve adaletli tutum ve davranışlarınızla tanıdı. Neler söylemek istersiniz?

BEKİR SITKI ACET: Evet, kamuda iş kanununa tabi çalıştığım için partilere üye olma hakkına sahiptim. 1994 yılında M. H. P. İl Başkanı oldum. Bu görevim 6 yıl sürdü. 24 Ocak 2000 tarihinde Genel Merkez güncelleme yapıyoruz bahanesi ile Türkiye genelinde 2.347.000 üyenin silinmesine karar verdi. Üyelikten düşünce başkanlık görevimiz de sona ermiş oldu. Yeni yapılandırmada görev almadım. Oligarşik yapılaşma benim yapıma uymuyordu. Merhum Belediye Başkanı Mustafa Canlı ve Milletvekili Bedri Yaşar 1999 seçimlerinde benim başkanlığım sırasında bu görevlere seçilmişlerdir. Partideki görevimiz bu şekilde sona erince çocuklarımın tahsili nedeni ile Trabzon'a yerleştim. 2004 tarihinde yapılacak olan mahalli idareler seçimleri için arkadaşlarımla talebi üzerine emekli olup seçilmek sureti ile Belediye Başkan Yardımcısı olarak tekrar Gümüşhane'ye döndüm. Ben kanunlara, kurallara göre hareket eden biriyim. Görevimin gerektirdiği yetkiler çerçevesinde hareket ederim. Bu görevim sırasında Belediyeyi kurallara göre yönetilen bir kurum haline getirdim. 2007 yılında 60 bin nüfusa hitap edebilecek Revize İmar Planı yaptırarak yürürlüğe koyduk. Partili ayırımı yapmadım. Herkesi kendim bildim. Gümüşhane kamuoyunun takdirini kazanmaktan onur duyarım.

OLAY GAZETESİ: Sayın Acet, çok okuyan, çok gezen bir özelliğiniz var. Topluma yararlılık noktasında hep enerjiksizsiniz. Siz yorulmaz mısınız?

BEKİR SITKI ACET: Çok okumaktan, çok gezmekten insan yorulmaz. İnsan bildiklerini paylaşmaktan yorulmaz. Topluma yararlı olabilecek hususları, bilgileri eğer toplumla paylaşmakta bir dirençle karşılaşıyorsa elbette yorgunluk ve yalnızlık hissine kapılıyoruz. İnsanların bir kısmı parti liderlerinin, birbirlerine yaptıkları sataşmaları, tekrar etmekten dolayı yeni bir şey öğrenmeye fırsat bulamıyorlar.

OLAY GAZETESİ: Gerek yurt içi, gerekse yurt dışı gezileriniz Gümüşhane'ye ışık tutan anekdotlarla dolu. Viyana'da yaptığınız bir gezide gezi kitabının önsözü sizi çok etkilemişti. Bu konuyu tekrar dinlemek isteriz.

BEKİR SITKI ACET: Sevgili Hocam, birçok insanlar gibi bizim de zaman ve fırsat buldukça yurt içi; nadiren de olsa yurt dışı gezilerimiz oluyor. Gittiğim, gördüğüm farklı mekânlarda yerleşim planı, yeşil alanlar ve parklar, otoparklar ve sosyal yaşam alanlarını gözlemlerim. İnsanların giyim kuşamlarını incelerim. Camilere ve farklı ibadethanelere girip kendimce çıkarımlar oluştururum. Öğrenmenin bir yaşı veya sınırı yok ve her şey kitaplardan öğrenilmiyor, bu yüzden insanları doğal yaşam içerisinde gözlemlemek bende çok daha farklı duygu ve birikimlere neden oluyor.

Kızımın doktora araştırmalarını yürütmek üzere burslu olarak gittiği Viyana'ya biz de eşimle birlikte ziyarette bulunmuştuk. Viyana, Avrupa'nın kültür başkenti niteliğinde ve her yıl dünyada yaşanabilir şehirler listesinde başı çekiyor. Bu liderliği ona kazandıran pek çok niteliği olduğu kuşkusuz. Sarayları, tarihi dokusu, yeşil alanları, park ve caddeleri, alt yapı ve adeta ülkeyi bir ağ gibi saran ulaşım imkânları, insanların tevazusu, sakinliği ile masalsi bir güzelliğe sahip. Bütün bunlar beni de gerçekten büyülemişti. Elime aldığım bir tanıtım kitapçığında "Bu Viyana şehri, burada yaşayan insanların kafasının içinin resmidir" yazıyordu. Bu kavram, Milliyetçi-Ülkücü düşünce iklimimde beni muhasebe etmeye, ülkem ve milletim için çok çalışmamız ve gayret etmemiz gerektiği düşüncesine sevk etmişti. Ve Atatürk'ün muhasır medeniyetler seviyesi olarak önümüze koyduğu idealin ne anlama geldiğini yaşayarak görme, anlama fırsatı bulmuştum. Elbette bu topraklarda çok fazla askerimizin kanı akmıştı ve Kahlenberg tepesinden tüm Viyana'yı kuş bakışı izlemiş, Türkenschanzpark (Türk siperi parkı)'ta dolaşıp o hüznü iliklerimde de hissetmiştim. Bize yenilmek hiç

yakışmıyordu zira.

OLAY GAZETESİ: Örnek bir yaşıntınız var. Namazlarınızı hiç aksatmadan kıldığınızı biliyoruz. Namaz ibadetinde çok hassassınız. Namaz kılma alışkanlığı ne zaman başladı?

BEKİR SITKI ACET: Müslümanlık kişinin elinden, dilinden ve şerrinden emin olunmasını istiyor. Üstün ahlak sahibi olunmasını, nitelikli olunmasını istiyor. Biz de âcizane ilkeli bir duruş sergilemeye çalışıyoruz. Namaz kılma hususu, yüce Allah'ın biz kullarına verdiği randevuya icabet etmek, davetine boyun eğmektir. Yalnız sana kulluk eder, yalnız senden yardım dilerim. Diyerek Allah ile aramıza hiçbir kavram sokmamaktır. Namaz ruhun miracıdır. Allah ile konuşmak, saygı ve hürmet arz etmektir. O'nun rahmetinden ve bereketinden nasiplenmektir. Namaz ibadetini çok seviyorum. Namaz kılma alışkanlığım Ülkü Ocakları'nda başladı.

OLAY GAZETESİ: Sayın Acet, derinlemesine gözlem yapan bir yapınız var. Çocukluğunuzun Gümüşhane'si ile Günümüz Gümüşhane'sinde neler değişti?

BEKİR SITKI ACET: Bu soruyu rahmetli olan şairimiz Sayın Nurettin Özdemir'in Vatan isimli şiirinin bir kıtası ile ifade etmek istiyorum.

Vatan,

Antalya'da bir mavi su,

Posof'ta bir çorak tarla,

Gümüşhane'de bir yemyeşil bahçedir.

.....
Vatan Küçük ellerinin avuçladığı

Sâde bir toprak parçası değil çocuğum,

Toprakla büyüyen bir kutsal düşüncedir..

Şairin de belirttiği gibi Gümüşhane benim çocukluğumda yemyeşil meyve bahçeleriyle çevrili, tertemiz akan Harşit çayı ve tarihi konaklarıyla çok nezih bir şehirdi. İnsan nüfusu 15 bin civarındaydı ve bu nüfus bağık, bahçelik müstakil evlerde güven içerisinde yaşıyordu. Zamanla hem nüfus hem de göç hareketliliği arttı. Dolayısıyla zamanın değişimine bağlı olarak artan ihtiyaçlar sosyal yapıyı ciddi bir biçimde değiştirdi. Bu değişimler ne yazık ki çarpık kentleşmeye neden oldu; bu da beraberinde ciddi çevresel problemleri getirdi. Çocukluğumuzda yüzdüğümüz, balık tuttuğumuz Harşit çayı artık kimyasal ve biyolojik kirliliklerden nasibini almış ve istenmeyen pek çok durum ortaya çıktı. Bu suyla sulanan tarım alanları, yeşil bahçeler de bu süreçten en ağır biçim de etkilendi. Ki zaten memleketimizin sembolü olan elma ve armut yok olma noktasına geldi. İlimizde yürütülen maden faaliyetlerinin de olumsuz etkilerini hepimiz yaşayarak görüyoruz ve siyanürlü atık depolama havuzlarına kuşkuyla bakıyoruz. Bütün bu vahim olayları irdeyecek olursak, şehir planı belediyelerin yol haritasıdır. Plansız geçen yılların biriktirdiği ucube yerleşimler, insanların bir şekilde ihtiyaçlarını karşılasa da yaşam kalitesini, huzurunu olumsuz şekilde etkilemektedir. Şehir dönüşüm sistemleri bu sorunları çözüme yeterli olabilecek mi? Çok katlı ve estetik olamayan binaların yapılması çözüm olabilecek mi? Bütün bunları düşündüğümde çocukluğum Gümüşhane'sini özlemle hatırlıyorum.

OLAY GAZETESİ: Sizce Gümüşhane'de yeni nesil proje denilecek neler yapılmalı?

BEKİR SITKI ACET: Gümüşhane, doğu ile batı arasında geçiş iklimi ve farklı coğrafik özellikleri ile diğer pek çok şehirden farklı özelliklere sahiptir. Bu durum biyoçeşitliliğin zenginleşmesine neden olmuştur ve bölgede pek çok bitki ve hayvan çeşidine ev sahipliği yapmaktadır. Özellikle günümüzde giderek kullanımı artan tıbbi ve aromatik bitkilerin yetişmesi, aslında Allah'ın bizlere bahsettiği bir lütuf olarak görülmelidir. Bu konuda, ulusal ve uluslararası projeler ile bitkilerin kullanım alanları araştırılmalı ve en azından ilimizde

bir bitki müzesi, herbaryum veya botanik bahçesi yapımı gibi önemli çalışmalar yapılmalıdır. Bunlar ilimizi hem bilimsel hem de turizm bakımından kalkındırarak ve ilimize bir marka değeri katacaktır.

OLAY GAZETESİ: Bekir Bey, Gümüşhane sizin için ne ifade ediyor. Pek çok Gümüşhaneli gibi diğer şehirlere siz neden göçmediniz. Sizi Gümüşhane'ye bağlayan ne idi?

BEKİR SITKI ACET: Gümüşhane doğup büyüdüğüm acı, tatlı hatıralarımın olduğu bir il. Gümüşhane'yi toprağım, vatanım bildim. Gümüşhane'nin birçok pozitif ve negatifleri var. Başka illere göç edenleri elbette anlayabiliyoruz. İnsanları göçe sürükleyen başlıca üç sebepten bahsedecek olursak... Birincisi, yüksek tahsil yapan gençlerimiz elde ettikleri mesleki kariyerlerinin karşılığı olmadığı için. İkincisi, yurt dışına gidenlerle, ekmek parası için büyük illere giden zanaat sahibi olanlar. Üçüncüsü de yaşam kalitelerini artırmak için gidenler. Bu kişiler zamanla imkân ve fırsatların daha cazip olduğu gerekçesi ile akraba ve yakınlarını da yanlarına alıyorlar. Bu da ister istemez bu ile karşı aidiyet ruhunun zedelenmesine neden olmuştur. Benim de bütün yakın akrabalarım Gümüşhane'yi terk ettiler, hatta iki çocuğum da çeşitli sebeplerden dolayı farklı şehirlere yaşamakta. Zaman neler getirir götürür bilinmez ancak, şu an itibarı ile kızım Gümüşhane Üniversitesinde Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor. Gümüşhane de emeğimiz var, alın terimiz var. Belki o nedenle burada yaşamayı tercih ediyorum. Zaman zaman Gümüşhane dışına da gezmeye gidiyoruz.

OLAY GAZETESİ: Fikir ve düşünce hayatınızda, prensipli yaşayışınızda, inanç yapınızda kimlerin etkisi oldu? Kimleri örnek aldınız?

BEKİR SITKI ACET: Fikir ve düşüncelerime ve inanç yapıma yön veren, etkisi olan şahsiyetler iki kısma ayrılır. Birincisi, iki cihan sultanı Hz. Muhammet Mustafa (S.A.V.) , ve Hz. İbrahim peygamberimizdir. İkincisi de, H. Nihal Atsız, Ziya Gökalp, Kürşad, Bilge Kaan, Alparslan, Fatih, Kanuni ve Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve Ülkücü-Milliyetçi Hareketin lideri merhum Başbuğ Alparslan Türkeş'tir. Allah onlardan razı olsun. Ruhları şad olsun. Manevi huzurlarında saygı ile eğilirim.

OLAY GAZETESİ: Unutamadığınız anılarınız vardır mutlaka. Anlatabilir misiniz?

BEKİR SITKI ACET: Sevgili hocam, unutamadığım hatıralarım çoktur. Hepsini anlatsam sayfalar almaz. Ancak üç anımı anlatayım. Birincisi; Malumunuz olduğu üzere insan hakları, evrensel hukukun ve anayasamızın temelini teşkil eder. Günümüzde zaman zaman insan hakları ihlalleri gündeme gelmektedir. Avrupa birliği ve Kopenhag kriterleri çerçevesinde Türkiye'de de T.B.M.M. İnsan hakları kurulu, İl ve İlçe insan hakları oluşturulmuştur. Belediye Başkan Vekili olarak İl İnsan Hakları Kurulu'nda görev yaptık. Halen o kurulda Çevre Derneği adına bulunuyorum. 2008 yılında T.B.M.M. İnsan hakları kurulu üyesi 3 Milletvekili Gümüşhane'ye teşrif ettiler. O nedenle, Valilikçe kurul üyeleri toplantıya çağrılmıştı. Biz de toplantıya katıldık. Tanışma faslından sonra sırası ile bizlere insan hakları, evrensellik ve hukuk bağlamında seminer tarzı bilgilendirmelerde bulundular. Takriben bir saatlik süre geçti. Konuşmaya devam ediyorlardı. Araya girdim, "Efendim burada Belediye Başkan Vekili olarak bulunuyorum. Bizler konulara vakıfız. Sn. Valimizin başkanlığında ilimiz düzeyindeki insan hakları ihlallerine müdahil oluyoruz. Halkımızı bilgilendiriyoruz. Sizden bir ricam var. T.B.M.M. insan hakları kurulu olarak, uluslararası insan hakları inceleme komisyonlarının tenkitinden kurtulmak için ve Türkiye'de mağdur olan insanlarımızın mağduriyetine son verebilmek adına 1982 anayasamızın geçici 15. maddesinin kaldırılması hususunda gayret etmenizi arz ediyorum. Ben de 12 Eylül mağduruyum. Elimde beraat kararı var. Bu madde engelime takıldığım için haklarımı alamıyorum." Sn. Vekiller buna çok öfkeleniler. Ne demek istiyorsun diye diklendiler. Darbenin gerekli olduğunu

vurgulayan sözleri ses tonları artarak devam ediyordu. "Efendim, insan hakları kurulunda, insan haklarının aleyhine görüş bildirmenizi kınıyorum dedim..." Toplantı sona erdi. İnsan Hakları Evrensel bildirgesi'nin ilk maddesi der ki: "Bütün insanlar hür, haysiyet ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler ve birbirlerine karşı kardeşlik zihniyeti ile hareket etmelidirler" Umarım bu kavramlar bir gün bildirgelerde yazılı olmaktan çıkıp, gerçek hayatta karşılık bulurlar.

İkincisi ise; M.H.P. Genel Merkezi "Yusufiyeliler – Taş Medreseliler" diye birim oluşturmuş. Görevleri; 1980 askeri darbesinde mağdur olmuş, hakları çalınmış olan ülküdaşlarımıza yardım etmek. Ellerinden tutmak. Moral ve motivasyon sağlamak. 2010 yılında bu taş medreselilerden bir ekip Gümüşhane'ye gelmişler ve MHP İl teşkilatını, Ülkü Ocaklarını ve Belediye teşkilatını ziyaretlerde bulunmuşlar. Her ne hikmetse (!) Hac'a gitmişler de nuru görmeden dönmüşler misali bir tek bana uğramamışlar... Atsız Hoca'nın dediği gibi yufka yüreklilerle çetin ve kutlu yollar aşılmıyor.

Üçüncüsü ise; 1978 yılında (Ecevit Hükümeti) çalıştığım Y.S.E. Müdürlüğündeki Köy Y.S.E.-İş sendikasının sözleşmesi imza aşamasında iken yeni kurulan Y.S.E. – İş solcular tarafından kurulup, sözleşme imzalandı. 10 maaş tutarında prim (yem) vererek üye kayıt çalışmalarını sonuçlandırdılar. Ben dahil 9 arkadaşım, biz satılık değiliz diyerek o sendikaya üye olmadık. İtibarlarına zarar veriyoruz diye bizim direnişimizi cezalandırıp Tunceli, Siirt, Hakkari ve Mardin illerine tayinlerimiz çıkarıldı. 11 ay sonra Demirel azınlık Hükümeti kurulunca tekrar görevlerimize iade olunduk.

OLAY GAZETESİ: Hobileriniz nelerdir Sayın Acet? Kitaplarla, sporla, müzikle aranız nasıl?

BEKİR SITKI ACET: Halen bağ ve bahçe işleriyle uğraşmayı seviyorum. Hem bedenen çalışıyor, hem de yetiştirdiğim organik ürünleri sevdiğilerimle paylaşıyorum. Ayrıca, boş vakitlerimde kitap okumayı, öğrendiğim ve dikkate değer bulduğum konuları etrafımdaki dostlarımla paylaşmaktan mutluluk duyuyorum. Türk halk ve sanat müziği dinlemeyi seviyorum. Zaman zaman kara kalem resimler ve minyatür gibi çalışmalar yapıyorum.

OLAY GAZETESİ: Anılarınızı kaleme almayı hiç düşündünüz mü?

BEKİR SITKI ACET: Evet düşümdüm ama bazen de öteliyorum. Canımı yakan, beni derinden üzen hatıraları ifşa etmek istemiyorum. Ne yazık ki, yalancı, ikiyüzlü ve kula kulluk eden çok insanlar (!) tanıdım. Yine de, yaşadığım güzel anları fotoğraflandırarak gelecekte güzel anılar biriktirmeye çabalıyorum.

OLAY GAZETESİ: Gençlerimize neler söylemek istersiniz?

BEKİR SITKI ACET: Gençlerimize fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür bir nesil olmalarını; sorgulayan ve şüphe eden bir yapıları olmasını tavsiye ederim. Sanatı, estetiği ve bilimi tercih etsinler. Gördüğüm kadarıyla, dijitalleşme çağında bilgiye çok çabuk erişiliyor ve akıllı teknolojiler ile gençlerin düşünceleri adeta tek elde toplanıyor, duygular düşünceler, insanlar tüketim çılgınlığından nasibini alıyor. Elbette çağın gereklerine uyulmalı ancak, gençlerle aramızdaki köprüler de yıkılmamalı.

Hayatımın en aktif dönemleri politika içinde geçmiş olsa da Aziz Sançar Hocamızın şu sözlerine aynen katılıyorum ve gençlere ortak bir tavsiye olsun istiyorum. "Bütün enerjinizi işinize verin. Bilim öğrenmeye çalışın. Günlük dedikodularla, politikalarla uğraşmayın. Ben Türkiye'deki günlük politik çekişmeleri takip edersem üzüntümden çalışmam. Bu yüzden gençlere tavsiyem bu tür kavgalara girmeyin. Memlekete hizmet için bilim lazım. Avrupa ve ABD seviyesinde olmak için bilim lâzım."

OLAY GAZETESİ: Sayın Acet, sizlerin eklemek istediği hususlar varsa, buyurun.

BEKİR SITKI ACET: Aslında ilimizdeki sorunlar üzerine sayfalar dolusu tespitler ve çözüm önerileri yazılabilir. Ancak, değerli okuyucuları da fazla sıkmadan son olarak Őunları eklemek istiyorum. Sizin de uzun bir süre başkanlığını yaptığınız, kent konseyleri illerin geleceği açısından çok değerlidir. Amacı, kent yaşamında, kent vizyonunun ve hemşerilik bilincinin geliştirilmesi, kentin hak ve hukukunun korunması, sürdürülebilir kalkınma, çevreye duyarlılık, sosyal yardımlaşma ve dayanışma, saydamlık, hesap sorma ve hesap verme, katılım, yönetim ve yerinden yönetim ilkelerini hayata geçirmeye çalışan kent konseylerinin çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir. Bu bağlamda, kurucusu olduğum Gümüşhane Kent Konseyi'nin faaliyet dışı olması gerçekten çok üzücüdür. Bir an önce, bu konseyin yönetmelikte belirtilen kişilerce oluşturularak faaliyete başlaması en büyük temennimdir.

Bana bu düşüncelerimi paylaşma fırsatı verdiğiniz için yürekten teşekkürlerimi sunarım. Yukarıda hayatımdaki pek çok acı ve talihsiz olaylardan bahsetmiştim. Burada birkaç satırla anlamını ifade edemeyeceğim bir husus var ki, en zor zamanları aşabilme cesareti ve gücünü bana veren sevgili eşim Hamiyet Hanımefendi'ye sonsuz teşekkürler ediyorum. Belki bir gün bir anı kitabı çıkartırsam, bunu kendisine atfederim. Zira burada bahsetmek çok yetersiz kalıyor. Üç rakamına anlam katan sevgili çocuklarım Ülkü, Alper ve Tuba'ya da sevgilerimle...

OLAY GAZETESİ: Bekir Bey, değerli fikirlerinizi bizimle paylaştınız.

Sorularımıza çok samimi cevaplar verdiniz. Her cümlesi tarih kokan güzel sohbetinizle tarihe not düştünüz. Her Şey için teşekkür ediyoruz.

BEKİR SITKI ACET: Ben de sizlere, Gümüşhane Olay Gazetesi ailesine teşekkür ediyorum, yayın hayatınızda başarılar diliyorum.

KAYNAK: GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ – 09.02.2021